

تماشاخانه

تئاتر ما و اجراهای حداقلی

حسین کیانی نویسنده و کارگردان تئاتر

● موقعیت کنونی تئاتر ایران که ادعا شده همه سلایق در آن مشغول به کارند را هر اهل فن و اضافی به خوبی می تواند ببیند و ارزیابی کند. تئاتر، هنر دین و دیده‌شدن است، نمی‌شود در آن کاری نکرد و مدعی انجامش شد مگر آنکه جای دو مفهوم خطای باصره و چشم صادق‌بین با هم عوض شده باشند. تئاتر جای پنهان‌کاری ندارد. حاصل عملکرد مسؤول و هنرمندروی صحنه می‌رود و مقابل دیدگان همه به سختگیرانه‌ترین شکل ، قضاوت می‌شود. طاق‌ت قضاوت آوردن اما مجبسی دیگر است که از رسیدن به اصل مطلب دورمان می‌دارد، اصلی که می‌گوید با حذف نیمی از اعتبار و بودجه تخصیص‌یافته تئاتر به ادعای مدعیان حضور سلایق گوناگون و حذف تدریجی همان اعتبار نصفه نیمه و رسائده‌شدن به هیچ، تئاتری‌هایی را که نمی‌توانند به همین سادگی از خیر و شر اجراکردن آثار خود بگذرن‌د به اجرای حداقلی از خواست‌های هنری‌شان چه در شکل و چه در محتوا کشانده است.

اجرای حداقلی یعنی:

الف) پرهیز از نوشتن متون با بیش از سه یا چهار شخصیت نمایشی
ب) نپرداختن به موضوعات و معضلات گریبانگیر انسان معاصر ایرانی
پ) نپرداختن به مفاهیمی که نه‌تنها خط قرمز نیستند که حتی به مرز زرد احتیاط‌آمیز هم نمی‌رسند
ت) پرداختن به شرایط و موقعیت الزاما کمبیک و خنده‌آور و سرگرمی‌ساز به‌عنوان تضمینی برای فروش
ث) استفاده از متون ترجمه‌ای و بازخوانی‌های معمولایی‌ارزش و ناقص، به مثابه اقتباس
ج) حضور چهره‌های مطرح مدیوم‌های غیرتئاتری در تئاتر به‌عنوان راهی برای رونق گیشه
چ) دور شدن هنرمندان اصیل، خلاق و دغدغه‌مند تئاتر از تئاتر

قطعا معضلات اجرای حداقلی و اثرات مخرب و دراز دامن آن بسیار بیشتر از این چندپند است و اینها فقط اصلی‌ترینش محض یادآوری بود تا به یادمان آورد که چرا دولت‌ها و مدیران فرهیخته‌گرا و شایسته‌سالار دنیا، البته اگر در دایره به رسمیت‌شناسی ما قرار بگیرند، پول خرج فرهنگ و هنر با‌صالت خود می‌کنند و هر وقت کم می‌آورد یا می‌خواهند صرفه‌جویی کنند اولین جایی را که نشانه می‌روند پرچین کوتاه هنر و فرهنگ نیست، چه کسی نمی‌داند که پول و بودجه، خلافت و تفکر و نوآوری نمی‌آورد اما امنیت خاطر که شرط مهمی از شروط زمینه‌ای برای به وجودآمدن اینهاست را در خود نهفته دارد. بب‌دیریم این تاناتر- سه ما الان داریم نه دولتی است و نه خصوصی. تئاتر خصوصی و تجاری و گیشه‌ای تعریف خاص خود و مختصات ویژه خود را دارد که هیچ‌یک از شرایط به وجودآمدنش فراهم نشده و نیست. اینکه در حال حاضر ما تئاتری داریم که زیر فشار نظارت و عدم‌امکانات‌دهی و بی‌برنامگی و ادعاهای مدیران دولتی به اجراهای حداقلی بسنده کرده است.

هفت جهان

با وجود غیبت مارگارت اتوود رادی دوبل و ج‌ام کوئنزری در فهرست اولیه رقابت نویسنده‌ها برای تصاحب من بوکر ۲۰۱۳ آغاز شد

● ۱۳ نویسنده در مرحله اولیه جایزه ادبی بوکرمن انتخاب شده‌اند که اسبال نویسندگانی از کشورهایی چون مالزی، زیمبابوه، نیوزیلند، استرالیا و کانادا نیز در میان رقابت‌کنندگان به چشم می‌خورد. جایزه ادبی من بوکر که به نام جایزه بو کر هم شناخته می‌شود، یکی از مهم‌ترین جوایز ادبی دنیاست که هر سال به بهترین رمان جدید انگلیسی‌زبان که نوشته‌ش‌ه‌روندان کشورهای همسود بریتانیا، جمهوری ایرلند یا زیمبابوه باشد، تعلق می‌گیرد. این جایزه یکی از رقابت‌های ادبی شناخته‌شده در دنیا محسوب می‌شود و معمولا کتاب‌های برنده‌شده جزو پرفروش‌ترین آثار آن سال محسوب می‌شوند. اسمال نیز سایت جایزه بوکرمن فهرستی از کتاب‌هایی که برای سال ۲۰۱۳ وارد رقابت می‌شوند، منتشر کرده است. کتاب‌های «میلارد پنج ستاره» نوشته تاش آو، «ما به اسم‌های جدید نیاز داریم» اثر نوویولت بولاویو، «اجرام آسمانی» نوشته النور کاتون، «خوشه‌چینی» اثر جیم کریس، «ازدواج چلی کلوفمن» نوشته ایو هریس، «اکسترا» اثر ریچارد هاولس، «زمین پست» نوشته جومپا لاهیری، «منفجرنشده» اثر الیسون مک لنود، «آن‌سوی اقیانوس اطلس» نوشته کالوم مک کان، «تقریبا انگلیسی» اثر شارلوت مندلسون، «قصه‌ای برای اکنون» نوشته راث لوزکی، «قلب چرخان» اثر دونالد ریان و «وصیتنامه ماری» نوشته کالم تویی در این فهرست جای دارند. در این دوره برخلاف دوره‌های قبل که نویسندگان مطرحی همچون مارگارت اتوود، رادی دوبل و ج‌ام کوئنزری حضور داشتند، نام‌های سرشناسی حضور ندارند. رقابت میان این ۱۳ نویسنده در مرحله اول که در سپتامبر انجام می‌شود، روی خواهد داد. در مرحله دوم نیز شش نفر برای راهیابی به دور نهایی از سوی رابرت مک فارلین، کی‌رینی مار تا استوارت کلی، ناتالی هاینز و رابرت داگلاس مورد قضاوت قرار می‌گیرند. برنده نهایی نیز ماه اکتبر جایزه ۵۰ هزارپوندی خود را دریافت می‌کند.

شرق: رئیس هیات‌مدیره خانه‌سینما برای تامین امنیت و برگزاری نشست شش‌م‌هراد به معاونت اجتماعی نیروی انتظامی نامه نوشته است. رسای ۲۶ صف سینمایی در نشستنی فوق‌العاده ، مقدمات برگزاری مجمع عمومی را تصویب می‌کنند. محمدمهدی عسگری‌بورامادر گفت‌وگویی با نشریه «مثالث» گفته: «آقای شمقدری به آقای توحیدی در یکی از جلسات اخیر گفتند که شما فکر می‌کنید، آقای روحانی بیاید به‌سرعت مشکلاتن را حل می‌کند؟ من ایستادم با کلی پرونده‌ای که جمع کردم، هر وقت بخواهد به سمت حل برود، من نمی‌گذارم حل بشود. عده‌ای معتقدند این اظهارات، آغاز جنجالی تازه برای سینما و بازگشایی خانه‌سینما در آستانه برگزاری نشست مجمع عمومی است؛ نشستی که می‌تواند قفل‌های بسته جامعه اصناف سینمایی را باز کند. هر چند که این جنجال به نظر می‌رسد در نهایت به ضرر خانه‌سینما و بازگشایی آن نباشد. چراکه اگر چنین مدارکی در دست سازمان سینمایی و

وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی بوده می‌توانستند بدون کشمکش و جنجال ، خانه‌سینسنگاران را از طریق قانون و با استناد به همان مدارک تعطیل کنند. حتی نیازی به نوشتن اساننامه جدید و البته وارد کردن یک گروه تازه برای راه‌اندازی خانه‌سینمای شماره ۲ نبود. از روزی که خانه‌سینما بسته شده است تا به حال بارها تلاش شده اسنادی منتشر شود که نشان از فعالیت‌های غیرقانونی و قابل پیگرد «خانه‌سینما» دارد، اما هربار مراجع قانونی مدارک ارجاع‌شده را فاقد بار حقوقی دانسته و احکام وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی را رد کرده‌اند. تنها مورد قابل استناد ، مساله آخرین اساننامه خانه‌سینما بود که آن نیز با‌دستور محمود احمدی‌نژاد و کار یک‌ماهه‌هیات هفت‌نفره بازنویسی اساننامه خانه‌سینما مرف‌نفع شد. اما بعد از نوشتن این اساننامه و درخواست هیات‌مدیره خانه‌سینما برای تصویب آن بود که معاونت سینمایی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی به بهانه‌های مختلف از برگزاری مجمع عمومی

زیر آسمان فیروزه‌ای

در آستانه مجمع عمومی ششم مرداد صورت گرفته است

جنجال «سندسازی» علیه خانه‌سینما

ج‌لوگیری کرد. آخرین تلاش نیز بعد از توافقنامه ۱۳تیر با احمدی‌نژاد بود که به بهانه عدم اجرا به برگزاری مجمع عمومی خانه‌سینمای جدیدووقایع پلمب‌ساختمان سمنان منجر شد. با همه اینها هیات‌مدیره خانه‌سینما با حضور ۲۹ صف اصلی قصد دارند نشست مجمع عمومی ششم‌مرداد را برگزار کنند. فرهاد توحیدی در نامه‌ای به سردار منتظرالمهدی خواستار برقراری تامین امنیت برای مجمع عمومی خانه‌سینما در ششم‌مرداد شد. در این نامه آمده است: «همان‌طور که مستحضرد روز یکشنبه ششم‌مرداد ۱۳۹۲ مجمع عمومی فوق‌العاده خانه‌سینما مطابق فراخوان قبلی برپا خواهد گردید. با عنایت به دستور مورخ ۹۲/۴/۳۰ ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران جناب آقای دکتر احمدی‌نژاد مبنی بر عمل به تفاهنامه ۱۳تیر در راستای رفع مشکل خانه‌سینما و نیز حکم صادره از شعبه ۲۷ دادگاه عمومی حقوقی مجتمع قضایی شهیدبهشتی تهران مبنی بر الزام وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و اداره کل

داوودنژاد در پاسخ به ادعای شورجه:

وامی از فارابی نگر فتم

علیرضا داوود نژاد مقابل خانه سینما / عکس مهر

و می‌دانستم که اگر کمکی هم بکنید برای بسیاری از پرده‌پوشی‌ها آن را در بوق و کرنای فخرفروری خواهید کرد که کردید و هیچ‌کس نمی‌داند بابت آن مساعدت‌ها در روی تخت بیمارستان از رضا، چک و سفته خواستید و بالاخره گرفتند. نشست بگزاریم و درباره دارایی‌هایمان توضیح دهیم»

کیومرث پوراحمد نیز در یادداشتی که در ایسنامنتشر شد گفت: «آقای جمال شورجه فرض می‌کنیم که من و شما و علیرضا داوودنژاد هر سه فیلمساز هستیم و برابر این فرض، یک فیلمسازی می‌خواهد از دوست فیلمساز دیگرش در برابر اهانت و افترا دفاع کند. همین مورد در مورد شما هم صدق می‌کند آقای شورجه. من همیشه برای شما احترام قابل بودهام، به همین دلیل که در این سال‌ها ندیده بودم رنگ عوض کنید. همیشه تفکر و اعتقاد و عملنم بر یک مدار می‌چرخیده است و همیشه شما را آدمی پاک و سلامت می‌شناختم‌ام ولی وقتی دیدم به یکی از سلیم‌النفس‌ترین آدم‌هایی که من نه‌فقط در سینما که در همه زندگی دیدهام، (بله دقیقاً منظورم علیرضا داوودنژاد است) توهین کرده‌اید و تهمت زده‌اید شاخ درآوردم. شاخ‌هایم را ببینید آقای شورجه»

پوراحمد در بخش دیگری از این نامه آورده است: «آقای شورجه من ۴۰سال است که علیرضا داوودنژاد را می‌شناسم و با جرات و اعتقاد کامل می‌گویم که او آدمی‌ست پاکباخته سینما، آدمی‌ست عارفمسلک، فرهیخته، هنرمند و هنردوست و همه دغدغه‌اش ایران است و ایران و فرهنگ ایران. همه زندگی شخصی و حرفه‌ای داوودنژاد مثل کف دست، رو و روشن است و البته شورجه در واکنش به صحبت‌های داوودنژاد و پوراحمد به ایسنا گفت: «من هم برای کیومرث پوراحمد و هم برای علیرضا داوودنژاد احترام ویژه‌ای قائلم و آقای داوودنژاد را سینماگر پیشکسوتی می‌دانم که حق استادی بر من داشته است. من نان و نمک آقای داوودنژاد را

ثبت شرکت‌ها به عدم ثبت موسس‌های دیگر تحت عنوان خانه‌سینما، اینجانب به‌ نمایندگی از اعضای مجمع عمومی فوق‌العاده درخواست می‌کند دستور فرمایید در جهت برگزاری این مجمع در تالار سیف‌اله داد ساختمان شماره یک خانه‌سینما و تامین امنیت آن مساعدت لازم مبذول فرمایند» ساختمان خانه‌سینما در خیابان سمنان روز پنجشنبه بعد از تجمع مسالمت‌آمیز اهالی سینما در مقابل آن با وساطت رئیس پلیس تهران بزرگ به دست نیروی انتظامی سپرده شد تا هیچ‌کس به این ساختمان وارد نشود. از نسوی دیگر در جلسه فوق‌العاده شورای روسای اصناف خانه‌سینما در روز یکم مرداد ۱۳۹۲ ضمن بررسی مقدمات تشکیل مجمع عمومی فوق‌العاده، به اتفاق آرا تصمیم گرفته شد به‌منظور اجرای توافقنامه ۱۳تیر در نهاد ریاست محترم جمهوری، اساننامه‌های اصناف عضو خانه‌سینما روز شنبه پنجم‌مرداد به وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی تحویل داده شود.

که مقابل خانه سینما برای باز کردن پلمب در خانه سینما

از خود نشان داد مرا متعجب کرد.ا به‌طوری که هم‌تاجا که کنار آقای عسگری پور ایستاده بودم، گفتم که این حرکت‌ها برای رادیو و تلویزیون‌های معاند، حرکت خوبی نیست و برای مسئولان تحیف و لاغر ما هم بازتاب خوبی نخواهد داشت.»

وی با اشاره به اینکه چنین عکس‌العملی از طرف پیر دیری برابیم تعجب‌آور بود، افزود: از آنجا که علاقه وافر ی به ارزش‌های انقلاب و خون‌هایی که پای آن ریخته شده دارم، هرگونه تعرض نسبت به انقلاب مرا آشفته می‌کند و شاید دیگر آن موقع دوست و آشنا سرم نشود. شورجه با بیان اینکه قطعا آقایان پوراحمد و داوودنژاد هشت‌سال دفاع مقدس، خون‌های ریخته‌شده به پای انقلاب و روزهای سال‌های ۵۶ و ۵۷ را به خاطر دارند، اظهار کرد: «اگرعلاقه‌ای به نام این انقلاب و نظام دارند برای حفظ کبان این کشور، ارمان‌های امام‌را‌حل‌(ره) و پاسداشت ارزش‌های شهدا نباید آنگونه در کنار خانه آجری کوچکی مثل خانه سینما رفتار می‌کردند.

او خاطر نشان کرد: حقیقتاً از دیدن چنین صحنه‌هایی متأسف هستم و آن روز آرزو می‌کردم که ای کاش به آنجا نمی‌رفتم و علیرضا داوودنژاد همچنان برای من مثل معلم باقی می‌ماند.

زیر سایه چکش سیاه

اقامه دعوی علیه «ترنس مالیک»

این کارگردان را دستگیر کنید

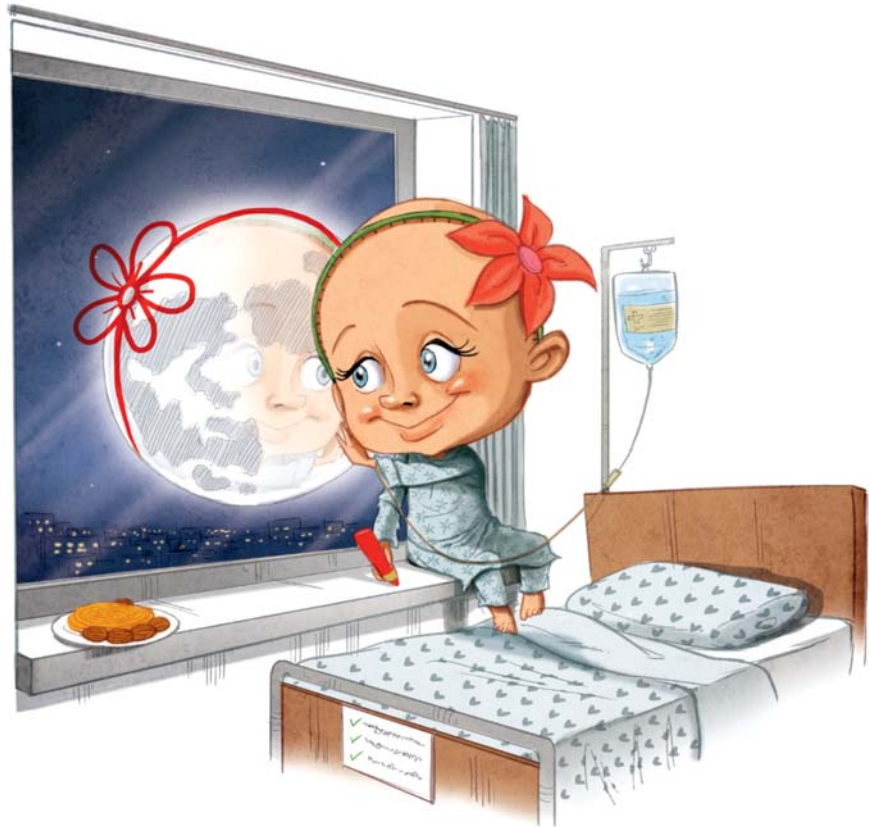
نیما توسلی

● سرمایه‌گذاران از او شکایت دارند و معتقدند که او پولسی که قرار بوده برای فیلم «سفر زمان» مورد استفاده قرار دهد، برای فیلم‌های دیگر استفاده کرده است. ترنس مالیک، کارگردان معروف آمریکایی

که برای فیلم «درخت زندگی»، جایزه نخل طلای کن ۲۰۱۱ را اخذ کرده، این روزها در مظان اتهام است که سرمایه لازم برای ساخت فیلم «سفر زمان» را دریافت کرده، اما آن را صرف ساخت فیلم‌های دیگر کرده است. جالب اینجاست که او به این شهرت دارد که برای ساخت فیلم‌هایش سرمایه زیادی لازم ندارد.

ترنس مالیک این روزها مشغول ساخت فیلم‌های گوناگونی است. به تازگی، فیلم «به سوی شگفتی» او نمایش داده شده و او به‌طور هم‌زمان فیلم‌های «شوالیه جام‌ها»، «سفر زمان» و پروژه «بی‌عنوان» دیگری را در دست تهیه دارد. طرح اقامه دعوا را گروه «سون سیز پارتنرشپ» (Seven Seas Partnership) انجام داده که سرمایه‌گذار فیلم «سفر زمان» است، فیلمی که ترنس مالیک از آن پیش‌تر به‌عنوان یک «رویای بزرگ»، یاد کرده بود. در واقع، مشغولیت‌های فراوان ایسن کارگردان در اینس روزها او را از فعالیت برای پیشبرد فیلم سفر زمان بازداشته، به‌طوری که او وقت کافی برای آن نگذاشته و از همین‌رو، اعتراض گروه سرمایه‌گذار را برانگیخته است. «سفر زمان» را که قرار است «براد پیت» و «اما تامپسون» روایت کنند، داستان «بررسی تولد و مرگ جهان» می‌خوانند. این فیلم، قرار بوده در سال ۲۰۱۴ برای اکران آماده باشد. گروه سرمایه‌گذاری «سون سیز پارتنرشپ» اقامه دعوا کرده که ترنس مالیک سرمایه را صرف فیلم‌های دیگر خود کرده، از جمله فیلم «شوالیه جام‌ها» با بازی «ناتالی پورتمن» و «کریستین بیل». می‌خوانند. این بود صحنه‌های فیلم «سفر زمان» را با تکنیک‌های خاص و جلوه‌های ویژه‌ای (CGI) فیلمبرداری کند که برای فیلم «درخت زندگی» نیز استفاده کرده بود و هاوایی، ایسلند، مونتری، شیلی، پالاو و آمریکا به‌عنوان محل‌های مختلف فیلمبرداری این فیلم در نظر گرفته شده بودند.

به این ماه از پنجره محک نگاه کنید...

در ماه رمضان هزاران مادر هنگام سحر دست به آسمان بر می‌دارند و هزاران کودک شبانگاه آرزوهای خود را با ماه شریک می‌شوند... این ماه را با عشق نقاشی کنید و طرح نوع دوستی و زندگی بکشید.

این روزها بهترین فرصت برای حمایت از کودکان مبتلا به سرطان است.

با ما تماس بگیرید: ۰۲۱-۲۳۵۴۰۰

